

Full diocesà

1 de juliol del 2018

p5 – Trobada de Càritas a Bellpuig

p6 i 7 – 51è Pelegrinatge al santuari de Lurdes

Jornada de responsabilitat en el trànsit

Avui, primer diumenge de juliol, com cada any l'Església vol tenir un record especial pel món de la mobilitat i els desplaçaments.

Celebrem aquesta jornada que vol posar-nos en alerta permanent en l'àmbit de la circulació, ja sigui amb cotxe, auto-car o a peu. Tots formen part d'aquest món i tots en podem ser víctimes en un moment a altre.

Estem en ple estiu, i això vol dir que farem desplaçaments d'aquí cap allà i hem de ser conscients dels possibles riscos que tenim i procurar no provocar-ne als altres.

enguany celebrem les noces d'or de la Pastoral de la Carretera, aquest departament posat en marxa ara fa cinquanta

anys i que de manera incansable i silenciosa està treballant per fer entendre als conductors que ens cal respectar la nostra vida i la dels altres. «Recordeu que sempre estaré amb vosaltres», és el lema escollit per a celebrar aquesta efemèride. Paraules de Jesús que ens donen la confiança que sempre el tenim i el tindrem al costat nostre.

Fa mig segle, la nostra Església començava aquest projecte d'humanització de les carreteres i la conducció.

En l'eucaristia d'avui hem de donar gràcies per aquests cinquanta anys del departament de Pastoral de la Carretera i pregar per tots aquells que en aquest temps han perdut la vida o han quedat malferits per les nostres rutes, llunyanes moltes vegades de les seves pròpies famílies.

«Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida»

Diümenge XIII durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de la Saviesa

Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida; tot ho ha creat perquè existeixi, ha format el món perquè l'home visqui, sense posar-hi cap mena de verí de mort. El reialme de la mort no és de la terra, perquè la bondat i la justícia són immortals. Déu no creà l'home sotmès a la mort, sinó a imatge de la seva existència eterna. Però l'enveja del diable va introduir la mort al món, i els partidaris d'ell són els qui en fan l'experiència.

(1,13-15.2,23-24)

Salm responsorial

Amb quin goig us exalço, Senyor!

(Salm 29)

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, vosaltres teniu abundantment de tot: fe, doctrina, coneixement, interès per tot, i fins l'amor amb què us estimem. Sigueu també generosos en aquest favor que us demano. Coneixeu prou bé la generositat de Jesucrist, el nostre Senyor: ell, que és ric, es va fer pobre per vosaltres, per enriquir-vos amb la seva pobresa. No seria just que, per alleujar els altres, vosaltres patíssiu estretor. Més aviat, que en el moment present, buscant la igualtat, allò que us sobra a vosaltres compensi el que els falta a ells, i si un dia els sobra a ells, que supleixi el que us farà falta a vosaltres, mirant que hi hagi igualtat. És allò que diu l'Es-criptura: «Ni als qui n'havien recollit molt els en sobrava, ni als qui n'havien recollit poc els en faltava.»

(8,7.9.13-15)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, Jesús arribà en barca de l'altra riba del llac, molta gent es reuní al seu voltant, i es quedà vora l'aigua. Mentrestant, arriba un dels caps de sinagoga, que es deia Jaire, i, així que el veu se li llença als peus i, suplicant-lo amb tota l'ànima, li diu: «La meva filleta s'està morint. Veniu a imposar-li les mans perquè es posi bé i no es mori.» Jesús se n'anà amb ell, i el seguia molta gent. [...] arriben uns de casa del cap de sinagoga i li diuen: «La teva filla és morta. Què en trauràs d'amoïnar el mestre?».

Però Jesús, sense fer cas del que acabava de sentir, diu al cap de sinagoga: «Tingues fe i no tinguis por.» I només va permetre que l'acompanyessin Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume. Quan arriben a la casa del cap de sinagoga, veu l'aldarull de la gent, que plorava i cridava fins a eixordar. Ell entra a casa i els diu: «Què són aquest aldarull i aquests plors? La criatura no és morta, sinó que dorm.» Ells se'n reien, però Jesús els fa sortir tots, pren només el pare i la mare de la nena amb els qui l'acompanyaven, entra a l'habitació, li dóna la mà i li diu: «Talita, cum», que vol dir: 'Noia, aixeca't.' A l'instant la noia, que ja tenia dotze anys, s'aixecà i es posà a caminar. Ells no se'n sabien avenir. Jesús els prohibí, de tota manera, que fessin saber què havia passat. I els digué que donessin menjar a la noia.

(5,21-43)

«I, suplicant-lo amb tota l'ànima, li diu: "La meva filleta s'està mortint. Veniu a imposar-li les mans perquè es posi bé i no es mori"»

Jesús, mestre de vida

Jean Hakolimana, prev.

La metodologia de recerca de tots els temps recorda que, per a trobar bones respostes, cal fer bones preguntes. Això afecta també l'àmbit de la fe. En el credo, quan confessem que Jesús és de la mateixa substància que el Pare, engendrat, no pas creat, etc., estem fent cristologia. És a dir, responem a la pregunta: qui és Jesús i com és? Tanmateix, aquesta aproximació, amb un rerefons filosòfic encertat, va ser fruit de la dedicació de la quarta generació de cristians, quan la fe es va expandir i es va trobar amb el pensament grec dominant en aquella zona. En els evangelis, en canvi, tenim els primers intents per una cristologia més pràctica. La gran preocupació dels evangelistes no era tant de saber qui i com és Jesús, sinó què fa. Què ens aporta quan entra en la nostra vida?

L'evangeli d'aquest diumenge hi respon ensenyant Jesús com a mestre de la vida. Els dos episodis d'una noia ressuscitada i d'una dona curada el presenten en els seus dos vessants: mestre de la vida temporal i de la vida amb majúscula. A la dona li reconstrueix el pont que connecta amb la vida social de la qual estava exclosa per la seva condició sanitària. A la noia la retorna a la vida des de la vall de la mort. Aquest vessant vivencial de la cristologia és una de les notes de la fe en què hem d'insistir avui. Més enllà de les fórmules catequètiques i teològiques, necessitem transmetre un Jesús que, quan entra en la nostra vida, no la deixa tal qual. A més de qui és i de com és en el seu misteri, necessitem que la gent comprovi un Jesús que dóna un gust diferent a la vida dels qui creuen en ell. Necessitem fer teologia per a una vida més unida amb aquell que volem donar a conèixer.

La imatge

Talita kum! Què gran és l'home quan, conscient de la seva petitesa i de la seva indigència, sap cercar el que necessita en Aquell que és veritablement gran.

El cor del mateix Déu es commou en veure l'actitud dels seus fills que acudeixen a ell com a vertader Pare.

El que estima i se sap estimat no té por de demanar.

Curació de la nena. Ilja Repin

Lit. hores: Setmana I

2 dilluns

—Sant Martí, màrtir (*s.l.)
Amós 2,6-10.13-16 / Salm 49 /
Mateu 8,12-22

3 dimarts

—Sant Tomàs, apòstol i màrtir (s.l.)
Efesis 2,19-22 / Salm 116 /
Joan 20,24-29

4 dimecres

—Isabel de Portugal, laica
(1271-1336)
—Santa Berta, religiosa (*725)
Amós 5,14-15.21-24 / Salm 49 /
Mateu 8,28-34

5 dijous

—Sant Miquel dels Sants, prevere
(1591-1625)
Amós 7,10-17 / Salm 18 / Mateu
9,1-18

6 divendres

—Santa Maria Goretti, verge i màrtir
(1890-1902)
—Sant Isaïes, profeta (765a.C)
Amós 8,4-6.9-12 / Salm 118 /
Mateu 9,9-13

7 dissabte

—Sant Ot, bisbe (1095-1122)
—Sant Fermí, bisbe (*553)
Amós 9,11-15 / Salm 84 /
Mateu 9,14-17

8 diumenge XIV de durant l'any / Cicle B

—Sant Procopi, màrtir (*303)
—Sant Edgar, laic (944-975)
Ezequiel 2,2-5 / Salm 122 / 2 Corin-
tis 12,7-10. / Marc 6,1-6

Sant Guim de Freixenet ret homenatge a Mn. Josep Garriga

Joan Riu

Coincidint amb la festa del Sagrat Cor, el dia 8 de juny, Sant Guim de Freixenet va voler retre homenatge a Mn. Garriga, al cel sia, per ser l'impulsor, juntament amb els seus col·laboradors, de la Casa-Casal al costat de l'església. La jornada començà amb l'eucaristia, presidida pel bisbe Xavier Novell i concelebrada pels preveres de l'arxiprestat de la Segarra. En acabar, al vestíbul del Casal es va descobrir una placa que posava en relleu el reconeixement al qui va ser el gran impulsor de la construcció d'aquest equipament fa uns seixanta anys, Mn. Josep Garriga. El rector de Sant

Guim, Mn. Jaume Prat, va fer la presentació de l'acte. El bisbe Xavier Novell va destacar la capacitat i la visió de futur que tenia l'homenatjat. L'alcalde, Sr. Francesc Lluch, va fer una breu memòria de les diferents activitats que havia acollit l'espai durant aquests anys. També intervingueren en l'acte Mn. Marià Canal, que va ser rector de Sant Guim i còmplice de la continuïtat d'aquest edifici, la Sra. Miracle Llorens, molt implicada en el projecte, i la Sra. Marta Trepas, membre del consell de l'escola Alba de Tàrraga. Finalment es va oferir un petit refrigeri a tots els assistents.

Gràcies X voler un món millor!

Bisbat de Solsona – Subdpt. d'Autofinançament

A finals de juny es va tancar la campanya de la renda i, simplement, volíem donar-vos les gràcies pel vostre suport i la vostra col·laboració amb la casella a favor de l'Església.

L'origen de totes les tasques que desenvolupa l'Església és l'amor a Déu i l'amor als altres. Amb la vostra «X» podem continuar somiant amb la visió de la nova diòcesi al servei d'unes comunitats parroquials evangelitzadores, unes comunitats «vives, orants, fraternes i evangelitzadores» que arribaran allà on més es necessita.

Amb la vostra «X» es podran finançar unes comunitats que puguin fomentar la creació d'equips parroquials que podran atendre millor les persones, reformar les estructures que no sumen i, finalment, potenciar les activitats parro-

quials que permeten de veure i desenvolupar un treball important envers la comunitat. Perquè tots volem ser una gran família i créixer en comunitat a la nostra parròquia.

Gràcies també als mossens, religiosos i religioses, treballadors apostòlics i resta de persones que han fet possible la difusió de tota aquesta informació.

Gràcies per la vostra col·laboració! Esperem seguir comptant amb vosaltres!

Junts, X un món millor!

Podeu consultar tota la informació de la campanya a la pàgina web www.bisbasolsona.cat.

Trobada de Càritas a Bellpuig

Càritas Interparroquial de Bellpuig-Vilanova-Preixana-Seana

El dia 5 de juny la parròquia de Bellpuig va acollir la Trobada del Voluntariat del Programa de Vellesa de Càritas Diocesana. La trobada, que va aplegar uns vuitanta voluntaris d'arreu del bisbat de Solsona, començà amb una benvinguda i un esmorzar a l'exterior del Castell.

Després d'una pregària al Sagrat Cor, a la sala cultural del Castell, hi hagué una xerrada formativa, a càrrec d'Albert Vilapinyó, sobre les activitats d'animació que es poden dur a terme quan es visiten els ancians a les residències o a les llars particulars.

El cronista municipal, Jaume Torres, va oferir als assistents una visita guiada al Castell i al Mausoleu de Ramon Folc de Cardona, situat a l'interior de l'església parroquial de Sant Nicolau. A la mateixa església el rector, Mn. Abel Trulls, va presidir la celebració de l'eucaristia i, quan es va acabar, tothom pogué venerar la Mare de Déu dels Dolors i el Crist de Bormio a les seves capelles respectives.

La jornada va concloure's amb un dinar de germanor, desitjant poder-se retrobar un altre any per formar-se i conèixer diferents realitats culturals del bisbat.

Diada de sant Antoni de Pàdua, a Cervera

Com en anys anteriors, en arribar el dia 13 de juny, el barri de Sant Francesc, el gremi de la construcció i mots feligresos devots de sant Antoni de Pàdua, es prepararen per a celebrar la festa. Els tres dies del trídium de preparació, amb la celebració de l'eucaristia a les vuit del vespre, feren de recordatori per entrar a la festa.

La diada començà a les set del matí amb la missa d'acció de gràcies per tothom, però en especial pels paletes, ja que n'és el seu protector els 365 dies de l'any i en el seu treball de risc de cada dia. Unes dues-centes cinquanta persones hi van assistir, i després foren convidades a un petit esmorzar amb coca i mistela.

A la tarda, la missa vespertina, més de recolliment, va acabar amb els quatre dies intensos i únics d'activitat en el temple durant l'any.

Informa: Joan Riu

51è Pelegrinatge a Lurdes amb malalts i pelegrins

Redacció bisbat de Solsona

El dissabte dia 16 de juny un grup de 170 pelegrins de diversos pobles de la diòcesi de Solsona van sortir cap al santuari de Lurdes de França acompanyats del nou consiliari diocesà, Mn. Joan Casals. Van viatjar amb diversos autocars: un per a la zona del Cardener, un per a la zona del Llobregat i un autocar ambulància que van anar direcció a Puigcerdà; també un altre autocar per a la zona Urgell-Segarra que va anar per Vielha.

Allà es van trobar amb el grup del bisbat de Vic. Enguany aquest pelegrinatge conjunt de les dues diòcesis fou presidit pel bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova.

El primer acte que es va dur a terme va ser la missa d'obertura, que tingué lloc a la capella de Sant Josep. Va ser presidida pel bisbe Romà, acompanyat d'alguns sacerdots d'ambdós bisbats. Mn. Lluís Ruiz, capellà del santuari, es va unir a aquesta celebració.

El diumenge al matí, després d'haver anat a buscar els malalts i pujar-los a les cadires de rodes, tots els pelegrins es van dirigir a la basílica subterrània de Sant Pius X per assistir a la celebració multitudinària de la missa internacional. Després es van fer la fotografia de grup a l'esplanada, com ja és costum en els pelegrinatges.

A la tarda els pelegrins i voluntaris van poder visitar la

casa i el museu de la Bernardeta, coneixent així una mica més la vida d'aquesta santa.

Al vespre hi va haver la tradicional i sempre emotiva processó de les torxes amb el rès del rosari en diferents idiomes i també algunes avemaries en català; aquesta processó va posar punt final a la jornada.

El dilluns dia 18 de juny va ser un dia molt intens per al grup de pelegrins, amb molts actes i activitats.

Al matí va tenir lloc la celebració de la missa en català, a la gruta de Mas-sabielle, presidida pel bisbe de Vic i concelebrada per Mn. Joan Casals, Mn. Lluís Ruiz i altres preveres. En la celebració, adreçada només als pelegrins de Vic-Solsona, es van oferir com a ofrenes un ciri, unes flors, una motxilla del servei mèdic i el pa i el vi de l'eucaristia. Després tots els malalts i acompanyants van poder passar per la gruta per demanar a la Mare de Déu la seva ajuda i protecció. Cal destacar l'ambient de silenci, emoció i fe que va envoltar tothom mentre passaven per la gruta.

A la tarda el primer dels actes va ser la celebració del Perdó amb les confessions individuals, i després l'emotiva adoració eucarística amb processó que va acabar a la basílica subterrània.

Abans de sopar el bisbe Romà va oferir una conferència sobre el lema del pelegrinatge d'enguany: «Feu el que Ell us digui.»

Com a culminació de la jornada hi va haver una vetlla de pregària preparada pels joves, amb cançons de *worship*, dirigida per un prevere del bisbat de Vic.

El dimarts va ser l'últim dia dels pelegrins al santuari de Lurdes. A primera hora del matí van participar en el viacrucis, presidit pel bisbe Romà Casanova.

Després va tenir lloc la missa dels joves a la basílica subterrània, molt animada amb cants. En acabar es va llegir una poesia feta per una feligresa de Balsareny i també uns goigs creats per un capellà de Vic.

A la tarda, com cada any, va tenir lloc un acte lúdic preparat pels joves de l'Hospitalitat. Aquest acte, que es fa cada any a l'espai La Forêt, es va haver

de canviar de lloc amb motiu de les inundacions que havien succeït feia uns dies i que havien malmès el camí.

El dimecres els pelegrins van retornar a les seves llars, cada autocar per la seva zona. Els del Llobregat i Cardener van parar a dinar al Park Hotel de Puigcerdà i van poder fer un bon àpat de germanor i comiat, amb el cant de «L'hora dels adéus».

Tots els pelegrins han manifestat estar molt contents i s'emporten un bon record de la Mare de Déu i el compromís de «fer el que Ell us digui».

El llibre

Maria, trenta-un santuaris

Àngel Rodríguez Vilagran

Editorial Claret. 146 pp.
13,30 euros.

Aquest llibre pretén mostrar la devoció a Maria a través de les advocacions que es veneren arreu de les diòcesis amb seu a Catalunya.

S'ha fet una tria intentant que fossin llocs amb prestigi quant a la història i a la devoció i que representessin cada un dels deu bisbats.

També hi trobareu tradicions populars que els envolten. És una publicació per a no ser llegida de cop, sinó per a anar-la degustant de mica en mica. Ens pot servir fins i tot de guia turística per a visitar-los els caps de setmana o en temps de vacances. I... també pot ser útil a la nostra biblioteca per a llegir-la quan volem estar, literàriament i devotament, a prop de la nostra Mare.

Alegreu-vos-en i celebren-ho (II)

Sant Pare Francesc

6. No pensem solament en els ja beatificats o canonitzats. L'Esperit Sant vessa santedat pertot arreu, en el sant poble fidel de Déu, perquè «fou voluntat de Déu santificar i salvar els homes, no aïlladament, sense cap connexió dels uns amb els altres, sinó constituint un poble, que li confessés en veritat i el servís santament». El Senyor, en la història de la salvació, ha salvat un poble. No existeix identitat plena sense pertinença a un poble. Per això ningú no se salva sol, com a individu aïllat, sinó que Déu ens atrau tenint en compte la complexa trama de relacions interpersonals que s'estableixen en la comunitat humana: Déu volgué entrar en una dinàmica popular, en la dinàmica d'un poble.

7. M'agrada veure la santedat en el poble de Déu pacient: en els pares que crien amb tant amor els seus fills, en aquests homes i dones que treballen per dur el pa a casa seva, en els malalts, en les religioses ancianes que continuen somrient. En aquesta constància per a tirar endavant dia a dia, hi veig la santedat de l'Església militant. Aquesta és moltes vegades la santedat «de la porta del costat», d'aquells que viuen prop de nosaltres i són un reflex de la presència de Déu, o, per fer servir una altra expressió, «la classe mitjana de la santedat».

8. Deixem-nos estimular pels signes de santedat que el

Senyor ens presenta a través dels més humils membres d'aquest poble que «participa també de la funció profètica de Crist, difonent el seu testimoniatge viu sobretot amb la vida de fe i caritat». Pensem, com ens suggereix santa Teresa Beneta de la Creu, que a través de molts d'ells es construeix la vertadera història: «En la nit més fosca sorgeixen els més grans profetes i els sants. Tanmateix, el corrent vivificant de la vida mística resta invisible. Segurament, els esdeveniments decisius de la història del món van ser essencialment influïts per ànimes sobre les quals no diuen res els llibres d'història. I quines són les ànimes a qui hem d'agrair els esdeveniments decisius de la nostra vida personal, és una cosa que només sabrem el dia en què totes les coses ocultes seran revelades.»

9. La santedat és el rostre més bonic de l'Església. Però, fins i tot fora de l'Església Catòlica i en àmbits molt diferents, l'Esperit suscita «signes de la seva presència, que ajuden els mateixos deixebles de Crist». Per altra banda, sant Joan Pau II ens va recordar que «el testimoniatge ofert a Crist fins al vessament de la sang s'ha fet patrimoni comú de catòlics, ortodoxos, anglicans i protestants». En la bella commemoració ecumènica que ell volgué celebrar al Colosseu, durant el jubileu de l'any 2000, va sostenir que els màrtirs són «una herència que parla amb una veu més forta que la dels factors de divisió».

